

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУДЖА

ОРГАНЪ ЗА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖА

Издается еженедѣльно

ОБЪЯВЛЕНИЯ:

На IV стр. 15 ст. на лк.

Адресъ:

Дирекция на в. Добруджа
градъ Бабадагъ

оп. по 6

В

251

Градската библиотека

Рѣчьта на министъръ-прѣседателя. — Положението на бойнѣ фронтѣ. — Графъ Чернинъ. — Ромѣния окупера Бесарабия. — Мирътъ съ Ромѣния. — Изъ Ромѣния. — Изявления на министъръ Тенчевъ. — Японцитѣ въ Владивостокъ. — Боле паша ще бъде екзекутиранъ. — Хроника пр.

Хр. Г. Пеневъ.

Рѣчьта на Министъръ-Прѣседателя.

Тия дни министъръ-прѣседателъ е направилъ рѣчь, отъ историческо значение, изъяснение въ народното събрание. Говорилъ е обстойно за военните разходи прѣвъ вѣмѣ на войната отъ 1915 год. до 1 Априль т. г., разходи дѣйствително много по-малки отъ прѣдположениятъ; обяснилъ е, защо на вѣмѣто не сж правени съотвѣтнитъ заемъ за покриване на тия разходи, а сж се сгруппирали въ една, сегашната сума. Казалъ е, че отъ задълженията ни ще бъде спадната една частъ, което ни се пада. Следъ това е прѣминалъ на политически въпроси, главно на въпроса за Добруджа и мира съ Ромѣния. „Въ Русия и въ новитъ републики никой не може да бъде противъ обединението на българския народъ“ е казалъ министъръ прѣседателъ. Това е напълно обяснено. Образованитъ се нови републики, на дѣсто-то на бившата руска империя, поставиха „принципа на народности“ като ръководно начало. Македония, Добруджа и Моравско, освѣтъ че ни принадлежатъ исторически, географически и етнически, трѣба да ни принадлежатъ и съгласно горния принципъ, тъй като населението имъ се е произнесло категорично за това и въ миналото и сега.

България желае да завърже приятелски отношения съ съседитъ си и да тури край на унизитѣ, за да може да се прѣдаде на културна работа и да излекува ранитъ, причинени отъ войната на държавния и организъмъ. Това желае тя и на своитъ съеди. Следъ искането на ромѣнитъ, ние приехме да водимъ прѣговори за миръ съ тяхъ. Ако некаже да откъсваме можехме да откажемъ, да продължимъ, защото колкото по-вече се отлагаме, толкова ставаше по-зѣ за Ромѣния. Въ тоя миръ България, като прѣва съедица на Ромѣния, бѣше най-много засѣгната, защото ние имаме по-големи и жизнени интереси — първо по въпроса за Добруджа и второ — по въпроса за Дунава.

Следъ това министъръ прѣседателъ е описалъ мизернитъ, които ни правиха ромѣнитъ, унизитѣ, които питааха спрѣмо насъ, не я вриаха, а линаги и дараха изразъ и, които култивираха у дѣлата си; прѣврѣнието, което изказваха спрѣмо всички българинъ, случаенъ гостъ на тѣхната територия и материалнитъ врѣди, които понесоха на нашитъ търговци, като имъ унищожаваха стокитъ, които се нами-раха въ тѣхнитъ пристанища или митници. „Българ-скиятъ характеръ, миролюбивото ни и вѣзната хуман-ностъ, не ни позволяватъ да бъдемъ отжестителни въпрѣвъ че имаме пълното право да бъдемъ такива спрѣмо Ромѣния“. Стига да припомнимъ за кеташе-нията, извършени отъ ромѣнитъ надъ българитъ въ Добруджа и да се вслушаме въ вопитъ и риданията на оудѣлитъ, осиротѣнитъ и осакатѣнитъ, за да можехъ да сж прѣдставимъ благодетелното на бъл-гарския характеръ и да разберемъ какъ лесно той прощава. Ние повече сме съгласни, че това е добро качество. Спрѣмо Ромѣния; ние вземаме само една стра-тегическа граница, като съ Дунава осигуряваме съ-верната граница на България отъ всякаква евенту-алностъ; съ това ние не анексираме чужда земя, а искаме присъединението на наша областъ съ нашъ сънародници; въ това отношение вървимъ по при-ципа, признатъ отъ всички вѣрнии социалистически тѣла“

При случането на договоритъ съ съюзницитъ не е билъ уреденъ въпроса за Добруджа, по по-литически съображения. Ромѣния тогава още бѣше неутрална, а и въ съюзъ съ нашитъ съюзници. Мно-го естествено, не би билъ политично да се искатъ области отъ една страна, която е въ съюзъ съ насъ, нѣмо, което ще бъде узнато отъ нея. Съюзътъ жела-еше тогава да привлече Ромѣния напълно на своя страна. Затова той сж служеше и въ обстоятелството, че България иска само Македония, а спрѣмо Ромѣ-ния нѣма никакви претенции. Вѣло е уговорено, обаче, че ако Ромѣния се намѣси въ войната противъ една отъ нашитъ съюзници или противъ насъ, безъ нѣко да сме причина на това, България да получи обратно отнетата и прѣвъ 1913 год. частъ отъ Добруджа. Следъ като Ромѣния се намѣси, съ такива големи амбиции въ войната, като прѣдѣли претенции и надъ Варна — Русе — Шуменъ и следъ, като бѣ побѣдила съ голѣмото участие на България, която даде неизброими жертви за това, нашитъ съюзници, разбираха, че трѣба да ни се даде, не само угово-рената частъ отъ Добруджа, а цялата — до Дунава. Добруджа до св. Георгиевския рѣкъ е присъединена къмъ царство България, а паша.

Познавайки психологията на балканскитъ народи, и не желайки да прѣдизвикватъ бури върѣдъ тяхъ, нито да изостратъ чувствата имъ на егонизъмъ и завистъ, дипломатитъ на Германия и Австрия се нахиза да говорятъ по тоя въпросъ. Сега обаче, осигурили мира на востокъ, тѣ заставатъ, че България не вземе на селенитъ съ българска областъ, нѣмо, което нанесло дѣтъ чузме отъ графъ Чернинъ. Тѣй че, ако Богъ помо-же, България въ вклочи въ границитъ си, отнетитъ и насилствено, въпрѣвъ войко право и справед-ливостъ земъ — Добруджа, Македония и Моравско. За това тя ще понесе и материални, покрай кървавитъ и морални жертви. Но свободата на Добруджа, Ма-кедония и Моравско не струватъ 2 хиляда, а мно-го повече. Това знае и чувствува само българинътъ на чиято дума е залѣгало чувството на свобода, независимостъ и обединението на цѣлия народъ, за които е давалъ безброй жертви въ непрѣжнати борби и войни и е винаги готовъ да ги даде.

Положението на бойнитъ фронтѣ.

Изяснителъ отъ Штаба на дѣйствующата армия
за 10 мартъ 1918 г.

Македонски фронтъ. Между Охридското и Прѣ-ваското езера преговитае едно непрѣятелско пѣхотно съдѣжение. Въ Ватоско отъ прѣво на вѣрже артиле-развѣтатъ стрѣба и отъ дѣлтѣ страни сж усиляване. Въ завѣса на Черна рѣка имаме непрѣятелски огнени нападения. Южно отъ Гевгели отъ дѣлтѣ страни сж вѣна артилерийска стрѣба. Два английски завода, които вастааха дѣлтѣ позицитъ въ южно отъ Дебрънъ, бѣха отбити сж огънъ. Въ прѣдсѣдницѣната дѣйствиетъ при-дана Струма патрулна съвѣтка.

Добруджански фронтъ. Приморие.

Съюзнически съдѣдения.

Берлинъ. Сѣверно отъ запада Лабаса ние на прѣвѣжаме въ английски и португалски позиции. Отъ дѣлтѣ страни въ Сѣмъ — ожесточенъ артилерийски боевъ. Дѣто южня брѣвъ на р. Оазъ, ние отбѣсваеме непрѣ-ятеля. Между крѣпостта Конс Ле Шато, която вчера, следъ ожесточенъ бой, падна въ нѣмъ рѣдѣ и Вѣнъ туръ ние изтѣкваме непрѣятеля отъ дѣлтѣ канѣла Оазъ Бѣа

Вечерно съобщение.

Между Архангелъ и запада Лабаса, германцитъ

засели първитъ линия на португалци и англичани, като взели 6 хиляди пѣхотници и 100 оръдия.

Въ Украйна. Германцитъ заемъ, следъ бой Харковъ.

Въ Финландия, следъ бой съ въоръжени чети, германцитъ заемъ гарата Карисъ.

Берлинъ. 11. IV. Сѣверно отъ Архангелъ ние нахѣзваме въ английскитъ позиции, разположени отъ дѣлтѣ страни на Ватсентъ (Варлетонтъ) Между Архан-гелъ и Востеръ ние прѣвѣжаме на пѣхотна мѣста р. Ли.

Г. Чедоровъ

Графъ Чернинъ.

На 3. т. м. прѣвъ членовѣтъ на Виенския общи-на следъ графъ Чернинъ е произнесълъ рѣчь го-общното заседание. Въ нея сж, разумната умѣреностъ и строгия реализъмъ, които и други път сж слушали отъ вѣнскитъ уста. Тѣй сж знае сѣтка за всички, чужди е на сантиментитъ и на съзидателнитъ фетишъ глѣда изъ-виско, и разсѣбрована всѣкого сѣмѣнитъ и бѣдани дѣржавни интереси и изгоди. На първо мѣсто той го-вори за общия миръ. Графътъ е искрено убѣденъ прѣвѣжаме въ едно скоронно разбирателство между востокитъ. Тога е постоянната тема на вѣнскитъ му дѣлѣ.

Вѣрѣтъ грѣхота на оръдията на западния фронтъ дѣлѣтъ на графа падатъ на студѣтъ на умѣреното чо-вѣчество като бѣла надежда, че все още не е късно за едно споразумѣние въ срѣдѣта на враговетъ и въ развѣра за най-големи военни успѣхъ. За прѣвъ пътъ графъ Чернинъ, съобщава фактъ, че нѣколко вѣрме прѣдѣмъ офанзивата, а Клемансо е поискалъ отъ него да узвѣе дали Австро Унгария е разположена да за-почне прѣговори за миръ и на какви основи.

Въ съгласи съ Вѣрлинъ, а Чернинъ е отговорилъ на тѣя сондѣжъ, че е готовъ за прѣговори и не вѣжда никакви прѣчи за мира, освѣтъ межѣнето на Фран-ция да си взрѣе Елзасъ и Лотарингия. На прѣвната съвѣта отжестителностъ, отъ Парижъ отговорили, че на тѣя основи прѣговори не могатъ да се водятъ.

Графъ Чернинъ остава вѣрѣвъ и искрено сътру-нятъ на младия и нахѣдѣнитъ императоръ Карлъ, а особено на неговото миролюбие. Не за сѣмъ и стори нѣтъ тоя миролюбивъ гласъ говори отъ името на Съюзъ на сѣдѣнитѣ. Императорътъ Карлъ и графъ Чер-нинъ непрѣжжесато сж работили съ изотсърдечие надъ мирната идея. Постепенно изотсърдечие на Австрия и на пѣния министъръ на външнитъ работи е бѣло-ното споразумѣние на военницитъ, безъ нѣмо да обажда дѣржавното достоинство и честатъ на противника. Графъ Чернинъ сега за вѣнскитъ пѣвъ коментаръ на все-уолуване, че Австрия и Германия не се боятъ за импералистически цѣли и завоевания, а правятъ всѣчко вѣдружно за защитѣта на своя дѣржавна мѣ-лотъ и на неговото бѣдаче. Фактътъ е съ-сондѣжъ на Клемансо еднакъво говори за солидарността и вѣрностъта на съюзъ, както и за искреното желание за споразумѣние за миръ.

Сега, следъ тѣя развѣтка, цѣлѣтъ свѣтъ миро-срѣдѣтелно може да види и узвѣе, кой е признатъ за безполезното промѣяне крѣвѣтъ за народитъ и кой трѣба да поеме и понесе възвѣнитъ на глѣнитѣ от-говорностъ прѣвъ експитъ. Осѣтъ сѣдѣнитѣ наро-да сѣмъ да прѣвѣжаме фактитъ и да извадатъ ле-гическото си заключение, за мѣнява мѣня цѣли съ кро-ава тѣхната крѣвъ. Узвѣтъ нѣма да кажеме нѣ упраз-дажитъ въ сѣдѣнитѣ стрѣли. Тѣ дѣло нѣ се вѣлаватъ, като робъ, следъ свѣжитъ чувствѣ и мѣбѣции. На народитъ, обаче, остава да спечелатъ съ прѣ-метѣ, до ато не сж дошли до послѣдния тѣтъ, когато ще трѣба да запазятъ сѣмъ грѣковѣтъ на управле-нитъ, които сж тѣрѣли.

Графъ Чернинъ, на второ мѣсто, развѣжда нѣрѣ съ Ромѣния, който за него е едно начало на добри съ-сѣдѣски отношения. Мѣнявайтѣ вѣрѣжитъ нахѣжаме,

които влиза Австро-Унгария не са анексии, защото те почти не са населени и служат на военна сигурност, които се оправдават от историята на започнатото на войната от Румъния Слъд като млада всички усилия, които е положил, за да извлече свои дъгъе към народите на монархията, граф Чериниц пак посвещава на своето миролюбие, заминава, че не е искал да вземе от Румъния нищо, което би оставило постоянна тжга въ румънската душа. Той мислел бърже да задржават и зарастат раните на Румъния, нанесени от тази война. Полага грижи да завърже приятелски отношения с Румъния.

Граф Чериниц, като разумен миролюбец, е състарателен към набития и калъс се враг. Въ графа не планира жажда за отмъщение, не жажда за отмъщение, нима жажда към слава и безвредна. Цялата Румъния е въ ридът ни, от нея какъто пожеламе можем да направим. Но граф Чериниц, който и тогава изразил мнението на единородния съюз, е за доброто съседство, нима както той самъ се изказва, „поставяме така спримо брати съсед, че те да не станат добри приятели“.

Миролюбие то ни е нашето дѣло, които цялост да имаме доброто съседство на враговете. Още единъ принцип. Граф Чериниц говори с откровеност и на сръбския народ, при какъто лежи условия мръе да нима мира още утрѣ. Той знае, че въ Сърбия желанието за миръ е твърдо голямо, но съгласието а въспира да го склучи. Опасността от Сърбия мина. Тя вече не е страшна; за графа тя не е стария враг. Австро-Унгария и Оюза не желат да уличат Сърбия, нито да я окупат. Само тѣснитъ автономически връзки между Сърбия и двойната монархия, това е австрийската база за мира с Сърбия. И от Сърбия граф Чериниц се ръководи от стремежа за установяване на добри съседски отношения. Илия, както самъ казва, австроунигарският държавен емоция нима за задача морално да западне и сичеца враговете, слѣд като ги западне военно.

Нова проповѣд и ново учение, които трогват. Скъпата тая Австро-Унгария, въ утробата на която сръбизма съ години поради конспираторе и подготвяше нейното унищожение, саката Австрия днес побѣдителка надъ братята и завладѣла Сърбия гледа посѣбаната съ кротостта на маломъжъ баща. Безпристрастенъ свѣтъ може да каже открито заслужава ли таа милост Сърбия, тоа малъкъ, но неуморенъ пионеръ сръбчу австрийската цялост! Историята е позната. Ние сме да споменаваме имената на сръбскитъ вождѣе. Не желаемъ да отваряме хилядитъ рани тѣмо сега, когато граф Чериниц полага всички усилия за великото дѣло — мира. И ние сме за доброто съседство с Сърбия. Олга само разсмѣхна да надне въ хилядитъ глави на ултрашованаситѣ.

За разрѣшенето на балканския въпросъ, въ рѣчта си граф Чериниц е казалъ малко думи но отъ съществено значение. Мисълта му се чета ясно, тя не е удадена въ думи. Той желат да се предприеме всичко за установяването на постоянно спокойствие на Балканитѣ. Това е най-хубавата и радостна вѣст за балканцитѣ. Ние приемѣтъваме тоа глас! Стариятъ родъ Австрия заедно съ насъ не пама за гаранции спокойствието. Тоа планъ за рационално разрѣшене на балканския въпросъ сега леко може да се прокара, защото руския царизмъ не съществуват, нима кой вече да прѣчи за установяването на едно мирно окончателно положение на Балканитѣ, което е отъ значение за интересѣ на монархията, която нима владѣла на Балкана.

Най-важното за българския войнскъ и гражданъ планъ въ рѣчта на граф Чериниц, което предлага нима български народъ нима да забравя, съ нѣколко слова, въ които е опрѣдѣленъ методата и начина, за прѣрѣждането на Балканитѣ, за да нима въ него постоянно спокойствие, а именно, че България ще получи териториитѣ, населени съ българи. Прѣрѣждането на

Балкана, успокояването му е дадено на всички неговото тоа съ завѣтитѣ на българина. Съ народностния принципъ ще се възроди живота на Балкана и ще дойде окончателното му спокойствие. България и сега прѣрѣха на своето военно участие не иска съ пасивно и въ тѣмо да стане прѣрѣрѣждането на балканския животъ, а при събѣтаната на събѣтанитѣ начала, които съ господствуващата мисълъ на просвѣтлени свѣтъ, и събѣдвателно, десанктъ норми, за рѣшенето на народностнитѣ спорове.

За тия прѣрѣрѣ думи българина, а съ него и разумнитѣ поколения на другитѣ балканци, за своето бѣдѣе постоянно спокойствие, най-много ще благодаритѣ на мадростта, искреността и миролюбие то на граф Чериниц. Въ рѣчта на графа изпуреното човѣчество ще открие искри отъ надежда за близкѣтъ край на войната, а балканскитѣ народи — добри съ майсторъ за прѣустройство на живота си и за установяване на постоянно спокойствие. Истинскитѣ приятели на мира трѣба да върви по стѣпнитѣ на граф Чериниц, защото е казано, че мартъ нима да нима въ Европа, до като не се умври Балкана.

Изявленията на министър-прѣседателя въ Камарата.

Слъд като говори за необходимостта отъ военни кредитѣ министър-прѣседателя прѣмина върху политическия въпросъ.

Въ Русия и въ позитъ рублики нѣкой не може да бѣде противъ обединението на българския народъ; отъ нѣкого не се чува, че те съ противъ прѣрѣрѣждането на Добруджа и Македония съ Моравско на България; напротивъ, всички казватъ, че това нѣщо трѣба да стане, толкова повече, че въ Македония и Добруджа българскитѣ народъ се е самоопрѣдѣлилъ и по тѣхния принципъ тѣзи земи се падатъ безъ друго на България. Тѣй щото, въ туй отношение ние имаме пълно удовлетворение. Остава сега по нататъкъ да се водятъ приложителни спомени и да се върви България, за да не издѣлва противъ себе си окупата на съседъ близки и далечни, за да може да процѣта вътрѣшно и да закрѣпи въ онова, което съ пѣтигитѣ на нашитѣ воени и съ поддръжката на българския народъ и на сѣмнитѣ тѣй бѣдѣе и тѣй успѣшно се познатъ.

По отношение на сѣверната ни съседъ Румъния нима да каже слѣдущитѣ. По изказането на румънитѣ и слѣдъ нашата декларация, че сме готови да склучимъ миръ съ всички, не можемо друго да стане, освѣнъ нашитѣ съюзи и ние да прѣемемъ искането на румънитѣ отъ Ямъ и да влѣземъ въ прѣговори за склучването на миръ. Ако нѣкако да отмащаване на когото и да бѣло, можемо да процѣмемъ, да откажемъ, или да не отговоримъ на изказането на румънското правителство въ Ямъ, защото, колкото повече се продължаване и отлагане врѣмето за прикритие, толкова по зѣл за Румъния ставаме. Виждате, колко хуманно е рѣшенето на нашия съюзъ, дѣто, щомъ се каже отъ страна на лѣгото правителство, че нима да склучи съ насъ миръ, веднакъ прѣрѣрѣждането му бѣде прието и прието неспрено. Нима съмѣняме, че тѣкъ малко по друго се каже до България, отколкото при мира, който се склучи съ Велика руската република и съ Украинската народна република въ Брест-Литовскъ, защото тѣкъ нима, като прѣви съседъ съ Румъния, нима по голѣмъ и жизненъ интересъ — първо, по въпросѣтъ за Добруджа, и второ, по въпросѣтъ за Дунава. Въ изказането до прѣдъ войната казва аспирация нима румънитѣ народъ нима знае въ колко румънското общество бѣше поддигнато противъ насъ, колко обществено мнение бѣше настроено въпрителски противъ България. Илияно е да ни позаримъ това, до стѣтъно е само да ни каже, че толкова умирна бѣ-

ме станала, щото дѣцата въ Румъния излизали покрай Дунава и хвърляли камѣна сръбчу България; оскърбавали въ Вукурѣтъ нѣки единъ българитѣ, прѣрѣрѣрѣзали всички ни, и стонѣтъ на българскитѣ търговци не се продавали отъ Рамаданъ за Русе, много материалии врѣди се панасоха на наши търговци, защото българскитѣ стоки бѣха хвърлени по постановенята митнически и жѣлѣзничарски въ Дунава, подъ прѣдлогъ, че те съ разваляни и носѣтъ зараза за населението въ благородната румънска държава. Значи, ние имаме основание да бѣдемъ малко по други въ тоа случай спрѣмо Румъния, но благодарение на българския характеръ, ние сме много миролюбиви и хуманни и ние много лесно прощаване на нашитѣ врагове. Това е едно добро качество. Не знаемъ, нѣки ще го удобрѣятъ, но доста добро качество е, че не сме крайни, откъснати, тѣмъ, както бѣха нашитѣ противници въ Сърбия и въ Румъния, да не говори и за други съседѣ. Така щото, както казваме, че особено бѣше нашето положение, вземаме само една стратегическа граница, която ще бѣде въ туй отношение сигурна за България. Първо да се осигуримъ съ Дунава, за да бѣде сѣверната граница на България осигурена за всички евентуалности; тя е естествената граница, най-добрата граница, по добра отъ всички, които нима сега България. Но, за да имаме тази граница, ние трѣбаме да пристѣпимъ малко къмъ въпросъ, който не е анексия, но който е обединение, обединението на българитѣ отъ Добруджа къмъ България. Така щото ние въ тоа отношение вървимъ по принципа, който е признатъ отъ всички крайни социалистѣ тѣмъ, като не вземаме земя, а искаме, прѣседението само на нашитѣ сънародни. Въ тоа отношение присѣдинението на Добруджа къмъ България се поддържа и поддържа отъ далечна елемента, които все така нима влизане, и въ тоа отношение ние сме щастливи, че можемо да изслѣдимъ онова, което нѣмаме по нашия договоръ. Азъ и другъ нѣтъ поддържа тѣкъ, че ние нѣмаме съ нашитѣ съюзици договоръ въ цѣла Добруджа. Ще ни каже задо, за да не се заблудява обществото. Ще каже, че политическото положение тогава бѣше такова, щото ние не можемо да туримъ въ нашия договоръ съ нашитѣ съюзици да взематъ Добруджа. Първо, защото Румъния бѣше съюзникъ съ нашитѣ съюзици, и второ защото нашитѣ договоръ щѣше да се обади на румънитѣ, за да убѣдятъ румънския краалъ да мъртѣ, понеже е съюзникъ и, второ, ако не можатъ да убѣдятъ румънитѣ да отидатъ съ съюзникъ си, да ги убѣдятъ, че България въ договора си нѣма претенция за Добруджа, а нашата главна и единствена цѣль бѣше да освободимъ Македония. Но гл. народни прѣдставители, ние все таки запазваме една резерва и въ тоа отношение, като казваме: ако Румъния се намѣси въ война противъ единъ отъ нашитѣ съседѣ или противъ насъ безъ ние да сме станали причина, безъ да ги провокира. България, тогава България ще получи онова, което и се взе въ 1913 год. Значи въ туй отношение ние вече сполучимъ затуй, защото ние не прѣдизнахмъ Румъния да влѣзе въ войната, а Румъния обяви война на Австро-Унгария, като искаше да вземе Банатъ, и Трансильвания. И нѣко повече гл. народни прѣдставители! Посетѣй се учимъ, че Румъния не бѣла задвоена отъ онова, което ние взе въ 1913 г., ами искаше и квадрантеръ, искаше и четирѣтълѣзъ, нима съ други думи, искаше оная територия отъ Русе до Варна съ жѣлѣзница Русе — Варна. Но понеже ние не провокирахмъ Румъния, и та се намѣси въ противницитѣ на Централнитѣ сили въ войната, вече бѣше ангажиранъ да се обявѣи и ние въ заплата на нашитѣ съюзици и сръбчу това нима — при успѣхъ разбиръ се — Добруджа отъ 1913 год. Оставаме, слѣдователно, Добруджа отъ 1878 год. т. е. старата българска Добруджа. Тази Добруджа е сега вече прѣрѣдена на царство България. Първо, защото народѣтъ въ тази областъ се самоопрѣдѣли и поиска да се съедини съ майка България, второ, защото България даде много голяма помощ и

Юра С Господиновъ.

МИНАЛОТО НА РОМЪНИЯ.

(На брата си Господиновъ О. Господиновъ, убитъ въ войната сръбчу румънитѣ на 30. IX 1916 г. въ с. Влахицея — Добруджа.)

Прѣдъ мене е трудътъ на Н. Борецки Сергѣевъ — „История Румъния“. Отъ началото до края на тази история, писана съ голяма вѣщане, не се вижда онова естествено появяване и развитие на румънския народъ, на тази държава, както това е бѣло обявяването въ всички исторически дѣеви народи. Нито оформено народно съзнание въ най-ранния врѣмена, нито дѣломирни държавни дѣтели, нито крупни събития краснѣ отразителни на тази история. Това на прѣвъ последъ се вижда и отъ историята на най-важнитѣ румънски историкъ Александъръ Ксенополъ, който излага цялото минало на народа си въ описането на слѣднитѣ три главни периода: 1) първо въ образуващото на влашката народност до 1290 г.; 2) периодъ, въ който влашитѣ се явили подъ влиянието на славянската култура отъ 1290 до 1633 г.; 3) периодъ, когато влашкия народъ бѣше подъ влиянието на сѣрдитѣ, отъ 1633 до 1821 г., отъ която година до 1859 г. започна и сѣрбитъ румънското възраждане. Само отъ тоа се каже, до колко тоа народъ принадлежи на историческата наука. Това по асно ще стане отъ долуизложеното за тази похуствено почти появила се държава.

На мѣстото на днешнитѣ власи („румъни“) съ били по-рано гетитѣ и дагитѣ, най-старитѣ жители на Румъния, които носели името Дакия, а по-послѣ Влахи. За Дакия съ писали: Херодотъ, Страбонъ, Плиний и Овидий. Тя е бѣла, започнала отъ римския императоръ Улий Траянъ (98—117 г.), който въ дѣта се похода прѣвъ 101 и 105 г. успѣлъ да я покори, слѣдъ което почналъ римска колонизация, по вече прѣстѣпница за по лесно дѣржане въ покорено туземцитѣ. Тѣкъ обаче, прѣмѣлно нима съ вѣсто, съ прѣмѣлнати и живѣли първитѣ власи — власи въ Вессаробия — славянитѣ, които за вѣсто врѣме съ държали подъ своя власт (680—960 г.) мѣстотъ население. По-късно съ мизвали и живѣли отъ тѣкъ аваря, хуни, маджари, печенѣги, кумани и татари.

Днешната румънска земя нѣкога не е съставлявала едно цѣло; тя се е състояла отъ дѣл отѣлнѣ независими една отъ друга области: Влахи (Влахия) и Молдова.

Въ 1290 г. е образувано влашкото войводство Радъ Негру, поимѣтъ на влашката войвода Иванъ Ра-

1) Г. И. Кадаровъ и Д. Детеа. „Изпиръ за старата история и география на Тракия и Македония“, стр. 98, 99.

2) Протекъ. „История на българитѣ“, 94 ст.

3) В. Флоръ. „Императоръ Траянъ и днешнитѣ български земи“. Извѣстия на Бѣлѣ арх. друж. т. V, 182—3. А. А. Киселаръ. Влахианъ история, I, 369.

4) Н. Огановъ. История на българския народъ, 120.

сараба, дошѣтъ въ Влахицея, където се установили въ гр. Бимпалуца, който става столица на княжеството, съюзилъ се съ-къмъ отоманския султанъ казано и по тоа начинъ се започна съществуването на тоа влашко войводство. Наслѣдникъ на Негру бѣлъ Иванъ Александъръ Басараба, прѣвъ чѣсто войводствувае не е стрѣсно нѣщо особено за Влахи. При войводата Влахицея въ 1370 г. последната става подвластна на Унгария а при Раху II (1372—1386 г.) Влахицея става независима. При Миръ I Влахицея, въ края на XIV в., къмъ тази земя били, присѣдинени, за кѣсо врѣме, Вессаробия и Добруджа. При войводата Влахъ III Дитѣа, угарцитѣ нѣколко пощѣли (въ началото на XV в.) Влахицея подъ своя власт, а отъ друга страна турцитѣ и славянскитѣ вѣрванитѣ дѣлѣтъ — 500 мѣста за пощѣлаване анхтерската армия. Въ 1456 г. влашкия господаръ бѣлъ смѣтъ на Влахъ Дитѣа, Влахъ IV Дитѣа Тоа е прѣтъкъ на авторизацията си и безсѣдобна въ историята местността, за която е и нѣрвичѣтъ „Влахъ — забаватѣтъ на колѣ“, понеже най-приятелото му показване, що обичатъ да кажатъ на враговетѣ си, било да ги забавя живи на колѣ. Мѣждъ 1462—1476 г. Влахицея ставъ арела на множество международни, въ които загинѣлъ Влахъ Забаватъ, най-достойния прѣдѣло и учителъ на днешнитѣ румънски офицери и военици, които се прославили прѣвъ 1913 г. съ разбойническо и безчестно, но не и съ нѣколко военни доблѣсти.

(Слъдѣ).

многостранна в сраженията, които направя сръбски Румъния и трето, защото дипломатията на нашите съюзници биговали да направя това. Тъй щото, сега, при сключването на мира с Румъния, като се осигури северната граница на България с Дунав от Сомбирия до Тулча, до р.кава Ов Георги, включва се въ прѣдметъ на царството и цѣла Добруджа. Г. г. народни прѣдставители! Че това е така, вие сте чели рѣшата на графъ Чернинъ, държана зачера. Досега, както знаете, все се казваше да не се говори така ясно, както азъ сега ясно ви изложихъ положението, защото можемо това да поврѣди на дѣлото.

Г-да! Ако досега се казваше отъ дипломатитѣ въ Германия и Австрия да не говорятъ по ясно по отношение на Балканитѣ, то е затова, защото знаатъ народитѣ на Балканитѣ болко са деликатни, колко са мѣкати, колко са болни, колко са чувствителни, колко са първоизиди и колко иматъ въ думата си овал орисателна значеиъ. Ето защо, прѣждевременно не асма да създаватъ у насъ онова, което можемо да поврѣди, и бѣха въ туй отношение много прѣдпазлив. Сега, като се осигуряватъ на изтокъ, като не съществуватъ вече неприятели, тамъ захвататъ дипломатитѣ да говорятъ малко по-ясно, и заради това графъ Чернинъ въ вчерашната си рѣчь каза между друго: „България ще получи всички земи, въ които живѣятъ българи“. Това доизава онова, което азъ, съгласно говорихъ тукъ, че България ще получи Македония, като се разбъри Македония съ Моравско, дѣто живѣятъ славяни българи, и ще получи Добруджа съ нашитѣ добри, инашки добруджански българи. Нѣма съмнѣние, че когато се водятъ прѣговори все има нѣкои работи, които не върватъ така, както ние си мислимъ. Да ни дадатъ пара, да ни дадатъ милиарди, да ни дадатъ провизии, мушкетѣ достатъчно, защото се биемъ, на дѣ ни дадатъ и земи, които ние искаме по договоръ и безъ договоръ. Защо? Защото сме българи. Това не върви, и понеже не върви така, и вървѣтъ къмъ края, къмъ свършката на войната, трѣбва да си видѣмъ и смѣтатѣ.

Така че, най-напрѣдъ да си платимъ и послѣ Добруджа. Азъ като ви казвамъ, че Добруджа е дадена по прѣдварителенъ договоръ на централнитѣ съюзници, то е едно естивно рѣшение къмъ разрѣшението на този въпросъ. Че имаме смѣтка съ нѣматѣ съюзници, вие знаете това. Вие мислите, когато гледате бюджетитѣ, и въ бюджетарната комисия и въ финансовата комисия виждате, че нѣе плащаме милиарди, милиарди, и даже чуватъ тукъ вие, че нѣе плащаме 12 милиарда лева. Вие виждате, г-да, че работата не е така, нѣе виждате, че порацитѣ колко сме правили отъ 1916 г. до 1 априлъ г. г. не възмизатъ повече отъ два милиарда лева. Като съпоставимъ на срѣща онова, което нѣе получаваме, което изрече нѣмците е, че сме се отървали на го ефтино, защото свободата на Македония и Моравско и свободата на добруджанския българинъ не струва два милиарда, а много, много милиарди. То не е смѣтка банкерска, то не може да се срѣдѣла, то е нѣщо неопрѣдѣлено, нѣщо, скъпо, нѣщо драгоцѣнно, което трѣбва да чувствуваме нѣе, когато сме свършеници и да оставимъ това да се продължи и за нашето потомство.

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

Прѣпорѣцъ. Мирътъ съ Румъния.

Договорътъ за миръ, както вече се събщи, въ изключителнитѣ си части е готовъ и отъ централнитѣ или парифиритѣ — т. е., одобрѣнъ и подписанъ като частъ отъ цѣлото, което ще се сключи въ окончателния договоръ.

За изработването окончателния текстъ е трѣвало да се уредатъ редъ въпроси между силитѣ съюзници. За тази цѣль отговорнитѣ делегати, графъ Чернинъ, Радославовъ и Талатъ нѣе са заварѣли докозотъ си, а германскитѣ главно делегати Кюлианъ остана въ Букурещъ. Днесъ Чернинъ се връща въ Букурещъ, а Тончовъ продължава да урежда българскитѣ въпроси въ Берлинъ.

Въ Букурещъ делегатитѣ на Съюза съ имали възможностъ да се справятъ на редица въпроси между силитѣ тѣхъ. Положѣ за това е далъ добруджанскитѣ въпросъ, разрѣшенъ въ благоприятенъ смисълъ на България, на които се дава цѣла Добруджа, до до устѣто на р.кава Ов Георги.

Покрай торгориалнитѣ въпроси, въ прѣговоритѣ за мира съ Румъния, стопазски и финансови въпроси, въ които главно г. Тончовъ е отпиктувалъ въ Берлинъ. Както уварѣватъ, ясната на г. Тончовъ върва благополучно, и той жѣлъ да може да уреди въпроситѣ по справедливостъ. Измѣну тѣя въпроси е и кредитътъ, съ който вчера се зѣлява Народното събрание. По прѣдложението на министъръ-прѣдседателя заседанието се обѣла тайно и въ него съ дадена успокоителни обѣщаваня, следъ които кредитътъ бѣде гласуванъ на първо и второ четение, както му се рѣдѣтъ при публично заседание.

Така подготвени, всички делегати на 10 априлъ

рѣшѣ ще се намиратъ изново въ Букурещъ, дѣто най-късно до 12 т. н. ще сключатъ окончателния текстъ и ще подписатъ договора.

Опорѣдъ чуждитѣ вѣстници, опрѣдѣлено е на 15 май да се вдигнатъ съюзническитѣ войски отъ Румъния, като останатъ само ония части, които съ опрѣдѣлени за стопанскитѣ интереси по селата. Спорѣдъ извѣщенята на министъръ-прѣдседателя, отъ 1 юни г. г. нашата администрация, както и финансовитѣ власти стѣпатъ напълно въ дѣйствието въ цѣла Добруджа, дѣто германцитѣ ще останатъ до ноември, за да доприбаватъ сѣдбата си.

При това положение и при добра воля отъ всички страни, мирътъ съ Румъния е напълно постигнатъ, и скоро всички формалности ще бѣдатъ привършени.

Франкфуртеръ Цайтунгъ. Като говори за сключеня съ Румъния миръ, вѣстникътъ казва: Върху най-важитѣ постановления, които ще съдържа мирниятъ договоръ, следъ подписането на прѣдварителния миръ, не остана нѣщо за никакво съмнѣние. Румъния трѣбва да понесе чувствителни териториални и економически жерти. Та изгуби цѣла Добруджа въ полза на България; жититѣ стратегически проходи на Карпатитѣ прѣминаватъ къмъ Унгария, производството на петролъ, а сжко и житното производство ще бѣдатъ поставени подъ влиянието на централнитѣ сили като „жрѣни на економическа почва, отскаращи на положението“. Още не се знае дали Румъния ще намери едно обезщетение въ присъединението назово на отноята и отъ Румъния Бесарабия; Урайската република повдига настоячива искания за тази областъ съ сѣсно население. Въ договора ще се уредатъ и политическитѣ отношения на Румъния съ централнитѣ сили, които е въ интереса на Румъния, защото за въ бъдеще нейния най-важенъ търговски пътъ къмъ Черно море прѣзъ констѣдженското пристанище ще бѣде подъ покровителството на тѣя сили.

Нѣкои отъ войнитѣ дѣржави не е влѣзла въ войната съ такава прѣстѣпническа лекостъ, както Румъния. Историата на едногодишния румънски неутралитетъ съставлява една отъ най-крайнитѣ страници на политическа развала и финансова неурѣдѣца. Безразлично е кой прѣдлага румънската нация въ войната, но фактъ е, че вътрѣшното разложение на руския царизмъ, което напр. въ възможна мартовската революция, бѣ благоприятствено отъ румънската катастрофа.

Извѣщенята на графъ Чернинъ

Следъ като говори по други въпроси графъ Чернинъ прѣминава къмъ мира съ Румъния, като казва въ по-дробности прѣдѣлнитѣ на Австро-Унгария. Границата на юго-изтокъ се прѣдѣства чакъ до вѣстичинитѣ на Турну-Северинъ, съ отсѣпането подъ наемъ за 80 години сръбски, 1,000 (?) лей годишно, на цѣлнитѣ корѣостроителни построѣнки при този градъ съ една авица брѣгъ между корѣостроителнитѣ и новата граница, както и съ добавяне на правото за вземане подъ наемъ островитѣ: Острова, Маре, Корбу и Окилау. Съ прѣдѣлването на границата на нѣколко километра да югъ, въ пространството на каменоземскитѣ нѣни при Цетре-мѣни, съ което вземанъ при прохода Сурдулъ и господствуващия пунктъ Дачакъ и мѣсто-жидената околина се добри обезпечаватъ. Нѣгмѣбенъ и Фогаранъ получаватъ нова сигурна граница широча сръбско 10 километра. По всички проходи отъ значеието, като тѣзи при Прѣдѣлъ, Воджа, Гимитъ, Векимъ новата граница се срѣдѣства на р.кава Ов Георги до томоко до колкото това се извѣсва отъ военнитѣ съображения. Жѣлъ е на третѣ граница на се пада мацѣло, нѣщо, което дана възможнѣтъ за обезпечени съобщения между Унгария и Буковина. Прѣдѣвето границата измѣнило отъ Черновитъ трѣбва ефикасно да запазва отъ изненада буковинската столица, изложена до сега на неприятели кѣтъ атакѣ.

По патѣтъ графъ Чернинъ събщи, че нѣе се по-грѣжи, щото католическата черква и австро-унгарскитѣ ученици въ Румъния да се поздравятъ отъ пѣдметното тѣмъ покровителство и ще уреши сарѣския въпросъ. За напрѣдъ въ Румъния сарѣнитѣ нѣе бѣдатъ равно-правни гражданѣ.

Бѣдѣнето въ Румъния е на изтокъ Ако Румъния жѣлае да дѣржи сръбно Австро-Унгария едно искрено, долуго и приятелски поведѣние, то Австрия не жѣла да прави никакви възражения и жѣла да ѣе нѣе само-подѣлѣностъ къмъ стремѣнитѣ на Бесарабия за присъединението къмъ Румъния. Само отъ ползливѣта, което Румъния ще води въ бъдеще, ще зависи нейната участъ.

„Колкото до Сърбия, нѣе знаемъ, че жѣлащото за миръ у насъ е тѣрѣдъ годинѣ, но че ѣа се възмизра да

сключи миръ отъ силитѣ на съглашението. България трѣбва да получи извѣстни територии, населени отъ българи. Нѣе не жѣлаемъ да унищожимъ Сърбия, нѣто да ѣа скоминѣмъ“.

„Трѣбва да завладѣемъ морзяно враговѣтъ следъ като ѣа завладѣемъ военпо, Тогава само побѣдата е пълна. Ето какъ дипломатията трѣбва да допѣли работата на армията“.

Румъния анексира Бесарабия.

Букурещъ 10. IV (отъ нашия специаленъ кореспондентъ)

Специално издѣние на вѣстникитѣ събщи, следъното: Мин. прѣдседателитѣ Маргѣломанъ събщи, че въ Кишиневъ на 9 априлъ, министъръ на външнитѣ работи следъ двудневно разискване, прѣд-платъ събѣтъ, съ 85 гласа противъ 3, гласува тѣр-жественно присъединението на Бесарабия е единна и нераздѣлна Румъния. Въ нѣето на румънския народъ и на Брѣла взѣтъ е актъ отъ това гласуване. Вѣрѣдъ неопуснѣтъ опѣтѣкъмъ обявѣние съдѣдението. За отпраздаване на това, вечерта стана жѣло-бѣнъ въ катедралната църква, въ присѣтѣнето на грандѣно множество. Кѣто събщи, че на румънския народъ тѣя радостна вѣстъ, заодно съ него извѣска-но „да живѣе Румъния“.

ИЗЪ РОМЪНИИ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ)

Букурещъ 9. IV. Военното съюзн. управление въ Румъния е допустѣло и наредѣло заварѣването въ Молдова на румънскитѣ иназиди отъ войната, които по настоя-щитѣ се намиратъ въ окупираниа румънска територия, но съ по произхождение отъ Молдова. Румънското правителство строи въ Бесарабия нова жѣдѣния актици, чѣто иназидина да отговаря на тѣя на румънскитѣ минни. Прѣвършено било трасето Зерѣра—Пруте, а се строи сега трасето Вулци—Унгени. Правителството е заминало, съ свои съимѣнници оградѣнитѣ управители въ Молдова. Досега нѣматъ австро-унгарски прѣд-ставитѣ къмъ военното управление въ Румъния, „генералъ фонъ Зѣйдлеръ заминава за новия си постъ въ Одеза, а на негово мѣсто временно е назначѣнъ полковникъ Коцѣкъ“.

Получаванитѣ отъ всички окупирани части на Румъния извѣстия гласятъ, че шансовѣтъ на тази го-дашната реколта съ тѣрѣдъ добри.

„Аграритѣ“ печатъ следѣното антрефиле: говоримъ по рано, че извѣстни оргѣни на германското военно управление и на еталитѣ ще оставатъ нѣколко врѣме и следъ прѣхождѣта епоха отъ сключването на мира до влѣзането въ нормални условия.

Днесъ сме въ положение да допѣлимъ нашето съобщение, именно че оргѣнитѣ, за които намерѣваме съ нѣкои отпѣли отъ стопанскѣ генералитѣ щѣбѣ, естѣнитѣ агрономи и земеделческитѣ окръжни на-чальници.

Министритѣ на правосѣдие Добреску заминава за Янгъ.

Нарѣдинитѣ събѣтъ на Бесарабската република удобрилъ, но принципътъ, съ 70 гласа противъ 45 едѣтъ договоръ съ Румъния, който прѣдѣства на румънското правителство експлоатациата на жѣлѣзничекитѣ линии въ Бесарабия.

Румънскитѣ окупацѣонни власти установили въ Бесарабия цензура.

Значѣието е издѣването на румънски и руски езикъ на бесарабски вѣстникъ озаглавенъ „Молдовански Гласъ“.

Имакъ вѣстница събщи, че партиятъ на Бра-тишу и Таке Ионеску рѣшилъ да не участватъ въ прѣдѣстѣнитѣ избори на велико народно събрание, нѣето, съгласно румънската конституция, следъ да се произнесе върху мирния договоръ съдѣржащъ терито-риални и други естѣственни промѣни. Съ това рѣше-ние антагонистическитѣ партии жѣлатъ да изразятъ своето нѣмко десѣларизирѣние съ сключването на миръ съ централнитѣ сили и да запазятъ своѣта на дѣйствието за очѣкава отъ тѣхъ възбѣрамена есѣнтуалностъ.

Спорѣдъ съдѣнитѣ отъ Янгъ правителството, като иназидина за възстановяване нѣмѣжѣнето на дѣржавнитѣ финансии, възѣмѣриланъ да въведе нѣкои монополи, между които тоя върху алкохолъ; сжко е рѣшено да срѣвърно банка Национала, която днесъ е частно ак-ционерно дружество, съ иназидѣтелно еминѣиона право, ѣе дѣржавна еминѣиона банка. За тази цѣль акциѣнтѣ нѣе бѣдатъ изкупени по тѣхната цѣна на борсѣтъ, което днесъ е нѣмѣтъ хѣлади лева за акция, отъ петстѣтѣтъ дозѣ помѣнѣвани, като ще се ѣплатѣтъ въ дѣржавна рента Банка Национала е въ рѣцѣтъ на църквата Братѣяу, която разѣе жѣлащо съ богаинѣтъ отъ съ-бѣдѣнтѣ акциѣи и бѣше сръдѣство за финансовото нѣе и политическо вѣсѣиѣе въ страната.

За министъръ на общественитѣ работи е назначѣнъ Николай Гина.

Изъ Чужбина

(В. Т. Агенция и редакторска)

Волшевикиятъ противъ Япония.

Петроградъ. Слѣдѣние на Райтеръ. Съ единъ манифестъ съвѣтъ на народнитъ комисари обвинява Япония, че искала да прѣдизвика пропадането на републиката и да завземе Сибирь. Манифестата обявява Япония за сѣртенъ врагъ на републиката. Съвѣтъ иска отъ сѣвернитъ една декларация, като ги прѣдупрѣждава, че отговора нѣмъ ще има голямо значение за японската политика на сѣвѣта.

Взвѣстовени спомени между Австрия и Одеса.

Вина. Пожескиятъ спомени между Австро-Унгария и Одеса сѣ взвѣстовени.

Министръ Тончевъ при Канцлера.

Верлигъ. Имперскиятъ канцлеръ графъ Херлингъ прие българскитъ министръ на финансите г. Тончевъ.

Японци въ Владивостокъ.

Вашингтонъ. Министерството на външнитъ работи е уведомено, че войски отъ японската империя дебаркирали въ Владивостокъ. Дебаркирането станало слѣдъ схватка между японцитъ и въоръженитъ руси. Американскитъ официални кръгове не отдаватъ на това събитие никакво политическо значение.

Съвѣтъ на комисаритъ и стоварването на германски войски въ Финландия.

Петроградъ. Съвѣтъ на народнитъ комисари сѣтъ, че стоварването на германски войски въ Финландия е чисто финансово работно и че той не ще се мѣси въ това.

Гръцкитъ кралъ награденъ съ голѣмния кръстъ на почетния легионъ.

Атина. Слѣдѣние на агенцията Хавасъ. Французскитъ пълномощенъ министръ прѣдаде тържествено на кралъ Александъръ голѣмния кръстъ на почетния легионъ. Въ произнесенитъ по този случай рѣчи се изтъкватъ дълбокитъ симпатии, които дѣятъ приятелски и съюзнически сражи хранятъ една къмъ друга.

Боло напѣа ще бѣде екзекутиранъ.

Парижъ. Хавасъ, прѣдседателятъ на републиката г. Поинкаре прие тази сутринъ зачетника на Боло напѣа, който отиде да покоси помилването му. Г. Поинкаре отхвърли молбата за помилване на Боло напѣа. Рѣшението на военния съдъ ще бѣде изпълнено наскоро.

Загубитъ въ въздуха.

Въздушнитъ загуби на неприятеля прѣвъ и мартъ възлизатъ на 340 аероплана и 23 привързани балона. Нашитъ загуби, прѣвъ сѣщото време, възлизатъ на 31 аероплана и 11 привързани балона.

Германия ще има надмощие и въ флотата.

Вазелъ. Прѣвъ видъ приближаването на Съветсполъ отъ германско-австрийскитъ войски, в. „Дойли Мейл“ пише: ако руската черноморско флота отъ 8 броненосца, 23 разрушителя и 12 подводници падне въ рѣцѣтъ на германцитъ, флотската положението на Европа ще прѣтърпи едно корено измѣнене.

Фонъ Еюманъ въ Вукурентъ.

Верлигъ 10.IV. Държавниятъ секретаръ фонъ Кьингъ замина за Вукурентъ, кѣдето за 11 априлъ ще продължатъ прѣговоритъ по парафрания вече миренъ договоръ съ Румъния.

Извѣстия на министръ Тончевъ.

Вина „Нойе Фрайе Прессе“ обнародва еднакъ разговоръ на берлинския сѣ кореспондентъ съ българския министръ на финансите г. Тончевъ, който заявява, че общото положение е отложено. За отношенията на България съ Австро-Унгария той казва: „не ще станехъ създа на Австро-Унгария прѣвъ моравската област и още повече ще се облизамъ съ нея. Ще построимъ новъ мостъ на Дунава. Ние желаемъ най-горещо и най-искрено жого на-

нитъ отношения съ немцитъ да бѣдатъ, колкото се може, по-приятелски и сърдочни. Г. Тончевъ очаква въ най-скоро време общъ миръ, понеже слѣдъ успѣха на офанзивата на западъ, въ който успѣхъ той не се съмнява, Франция и Англия ще трябва да тежатъ послѣдствата отъ него. Г. Тончевъ не вижда какво би могло да стори тогава г. Уилсонъ, който напослѣдъкъ заговори за борба до край. Американската помощъ нѣма въ намѣ да помогне на Франция, в която Франция бѣде побѣдена и Англия сѣщо ще трябва да склучи миръ.

Хроника

Религиознитъ бѣженици продължаватъ. Религиознитъ бѣженици и до сега не сѣ освободили отъ лѣвенитъ Колежъ Калчевъ Демитръ Кулишевъ отъ гр. Казарна, Димитръ Георгиевъ и Василь Колонъ отъ с. Калевски, дуриница община, магаръ и да сѣ по-стари отъ 48 год.

Забавление. Увеселителната компания съ с. Пелетъ и е дамо на 3 мартъ вечеринка, съ пѣсни и декламации „изпѣвани отъ ученицитъ и ученицитъ. Войници отъ 3 и 4 полкъ, прѣбываващи въ омото мѣстѣ нѣма никакъ спечени. Чистия приходъ, за едно съ този отъ малката лотария е 434.10 лева.

Медицински факултетъ. — Слѣдѣние се на интереситъ се, че съгласно съ рѣшението на Академическия съвѣтъ отъ 8 м. редовнитъ занятия въ медицинския факултетъ на университета започватъ отъ 10 м. текущи мѣсецъ.

Руската рубла. Отъ 8 на борсата започватъ да се сключватъ сдѣлки съ руски рубли: камбио и банноти. Сѣдня денъ сѣ станали сдѣлки съ руски банноти, чийто курсъ се е движилъ между 230—235 лева (за 100 рубли).

Навигацията по Дунава. За напредъ парходитъ по Дунава ще патува, както слѣдъ: отъ Русе за Галацъ трѣбватъ въ 4 часа слѣдъ об. возка вторникъ четвъртъкъ и сѣбота, а отъ Русе за Оршова — въ 12 ч. по обѣдъ вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Мислене и мисли

Стари и нови паметници въ Добруджа. Наредомогателния фондъ „Добруджа“ е туралъ подъ нечитъ книгата стари и нови паметници въ Добруджа (художествено-етнографиченъ етюдъ) отъ Ив. Енчевъ. Видъ, съ много иллюстрации, тѣмъ форматъ художествено издание съ прѣдговоръ на пѣсни и френската е 6 номеръ отъ библиотеката „Добруджа“.

Подъ развѣтъ етигъ. Нашия литературенъ сѣ трудникъ г. Д. Кацевъ е отпечаталъ и пуналъ въ продажба своята книга съ разкази отъ войната подъ горното заглавие. Книгата съдържа разказитъ: „Бѣла и сѣна“, „Неприятелъ“, „Отецъ“, „Противъ освободителата“, „Въ обателта на Шеръ“, „Некрологъ“ и „Темепуги“. Скоро книгата ще бѣде получена въ нашата книжарница и ще се продава по лева 3.50.

Картата на Добруджа. Управлението на народномогателния фондъ „Добруджа“ е туралъ подъ нечитъ: Картата на Добруджа отъ Д. Перфановъ и картата на българскитъ разпоположения Ов. Керилъ и М. тодий, изработени отъ художника Ив. Енчевъ — Видъ съ четири бѣи.

Св. Свѣтлина. Получа се въ редакцията на нѣмъ лѣйната книжка по случай 25 годишнината на св. Свѣтлина. Съдържа ликовитъ и биографичитъ на нѣмъ наши съвършени обществени дѣйци и етати или рѣмъ назъ отъ тѣхъ. Печатаваме редактора съ думитъ на поета Ив. Вазовъ: „Отъ всички наши спечени „Свѣтлина“ едначка утрѣ здрава и читава до днесъ. Печатаваме некрологъ редактора г. Юрданъ Михайловъ, за смѣната на поета и постоителството му. Какъ е медително/тия цѣнни морални качества да се сѣрчатъ на чести у труженицитъ на духовното поле у насъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Обявяватъ изгубенитъ ми реквизиционни тѣтани подъ № 1050 издадена отъ Щаба на 34 Армия и № 35 отъ Раднотелеграфното отделение при 1-а Конна Дивизия за реквизиранъ дървенъ материалъ, да се сѣчатъ за негалиция, сѣщо и нѣмъ прѣхвърляне прѣзата ми въ трѣто лице да се сѣтѣ негалидно.

12/IV 1918 год.

А. Аврамакъ, Тулѣ

Deutsche im Ausland!

Die 8% Kriegsanleihe

wird vom 18. März

bis 18. April 18

gezeichnet!

ГЕРМАНИИ!

ЗАЕМЕТЕ ГАРИТЬ

СН НА ОТЕЧЕСТВОТО, ЗАПИШЕТЕ

СЕ ЗА 8-НА ВОЕННИЙ ЗАЕМЪ

СРОКЪ ОТЪ 18 МАРТЪ ДО 18 АПРИЛЪ 1918 ГОДИНА